

کمیسیون ایالات متحده آمریکا در امور آزادی مذهبی بین المللی (USCIRF) یک نهاد مستقل و مورد حمایت هر دو حزب در دولت ایالات متحده آمریکا می باشد که طی قانون بین المللی آزادی مذهبی (IRFA) در سال 1998 ایجاد گردیده است. این نهاد (USCIRF) با استفاده از معیار های بین المللی تخلفات در امور آزادی مذهبی و یا عقیدتی در خارج از کشور را نظارت میکند و سیاست های پیشنهادی را به رئیس جمهور، وزیر امور خارجه، و کنگره عرضه می دارد. نهاد (USCIRF) یک نهاد مستقل و مجزا از وزارت امور خارجه ایالات متحده است. گزارش سالانه 2018 شرح سر انجام کار یک ساله این نهاد توسط اعضای هیئت و ماموران مسلکی است که بد رفتاری ها و خشونت ها را در منطقه مستند میکند و سیاست های مستقل پیشنهادی را به دولت ایالات متحده آمریکا ارائه میدهد. گزارش سالانه 2018 دوره ۲ را تحت پوشش قرار میدهد که شروع آن جنوری 2017 و ختم آن دسامبر 2017 است، هرچند، در بعضی موارد این گزارش رویداد های مهم و قابل توجهی را همچنان یاد آوری میکند که قبل و یا بعد از این دوره یاد شده رخ داده اند. برای معلومات بیشتر در مورد (USCIRF)، [وبسایت](#) را اینجا ببینید، و یا با (USCIRF) به طور مستقیم به شماره 202-523-3240 تماس بگیرید.

افغانستان

یافته های مهم و کلیدی: اوضاع امنیتی در افغانستان هنوز هم بی ثبات بوده و تأثیرات منفی در سراسر کشور روی آزادی مذهبی داشته است. با وجود پیشرفت ها در وضعیت اجتماعی-اقتصادی مسلمانان شیعه در سال های اخیر، حملات بالای این گروه مسلمانان به ویژه توسط دولت اسلامی ولایت خراسان (آی اس ک پی) در جریان سال 2017 ادامه داشته است، و در برخی موارد وضعیت از قبل بدتر شده است. بر علاوه، رهبران مذهبی که علیه تندروی مبارزه میکردند و بین گروه های مختلف مسلمانان پل ایجاد میکردند، توسط تندروان به قتل رسیدند که آمار آن در سال 2017 نسبت به سال های قبل بیشتر بوده است. گروه های غیر مسلمان مانند هندوها، اقلیت مسیحیان، و سیک های افغان همانطور گروه های آسیب پذیر اند و نمیتوانند آزادانه به تجلیل مراسم مذهبی شان بپردازند. بعضی از جنبه های قانون اساسی این کشور و سایر قوانین آن با معیار های قوانین بین المللی، مخصوصاً در امور آزادی مذهبی و عقیده، متناقض اند. چالش هایی که زنان در این کشور با آن روبرو اند همچنان ادامه داشته است که مهمترین آن ازدواج اجباری و تساوی حقوق در امور تحصیلات و شغل میباشد. بنابراین نگرانی ها، در سال 2018، USCIRF باز هم افغانستان را به دلایل تحمل و چشم پوشی از تخطی های آزادی مذهبی در ردیف نظارت دوم خود (Tier 2) قرار داده است. این موارد باعث شده است تا افغانستان طبق قانون بین المللی آزادی مذهبی (IRFA) (از جمله "کشور مورد نگرانی خاص" و یا سی پی سی قلمداد شود. USCIRF همچنان باور دارد که طالبان به تخطی های فاحش در امور آزادی مذهبی در سال 2017 دست داشته اند و بنابراین در سال 2018 پیشنهاد میشود تا گروه طالبان هم در ضمیمه قوانین بین المللی آزادی مذهبی (IRFA) (سال 2016 در ردیف "گروه های مورد نگرانی خاص" و یا سی پی سی قرار بگیرند.

پیشنهادات برای دولت ایالات متحده امریکا

- قلمداد گروه طالبان به عنوان "نهاد مورد نگرانی خاص" طبق قانون بین المللی آزادی مذهبی (IRFA) در سال 2016 که فرنک آر. ولف آنرا تجدید نظر کرده است.
- یاد آوری دولت ایالات متحده و امریکا مستقیماً به رئیس جمهور افغانستان و رئیس اجراییه افغانستان در مورد اهمیت آزادی مذهبی و ارتباط آن با امنیت سراسری در کشور؛
- تشویق مقامات دولتی افغانستان – وزارت تعلیم و تربیه افغانستان و وزارت اطلاعات و فرهنگ افغانستان تا از طریق نظام تعلیم و تربیه آزادی مذهبی و عقیده را ترویج و تشویق نمایند تا فضای مدنی برای گفتن روی مسایل متنوع مذهبی و جامعه افغانستان ایجاد گردد.
- ایجاد تسهیلات برای همکاری های بیشتر بین وزارت امور زنان و اداره موضوعات زنان در جهان که مربوط وزارت امور خارجه است تا این که به زنان کمک شود تا آنها بتوانند به تحصیلات و شغل شان ادامه بدهند و همچنان این که توانایی آن را داشته باشند تا روی مسایل مربوط به ازواج اجباری در چوکات قانون بپردازند.
- از حکومت افغانستان خواسته شود تا با همکاری سفارت امریکا، اعضای پارلمان، وزارت شرعیات و ریاست فتوا در محکمه عالی:
 - قانون رسانه های سال 2004 که نوشته های غیر اسلامی را ممنوع ساخته بودند، لغو گردد؛ و
 - قانون سال 2007 که آیین بهایی را در افغانستان مرتد شناخت بود و گرویدن به آن آیین را کفر آمیز خوانده بودند، را همچنان لغو نماید.
- تشویق نمودن دولت افغانستان تا در نقش وزارت حج و اوقاف بیافزاید تا اینکه این وزارت بتواند گفتگو های درون اسلامی و حمایت از گروه های اقلیت مذهبی در کشور را بیشتر تبارز بدهد.
- از همکاری وزارت امور داخله، دفاع و حج و اوقاف استقبال و حمایت نماید تا این وزارتخانه ها بتوانند با همکاری هم امنیت و شرایط گفتگو بین رهبران مذهبی و رهبران سایر اقلیت های مذهبی افغانستان و همچنان دانشمندان دیگر ادیان را فراهم سازند.
- از ادغام موضوعات مربوط به آزادی مذهب در افغانستان و مبارزه با تندروی مذهبی و حل مناقشات سکتوری در افغانستان در استراتژی های امور خارجه و وزارت دفاع ایالات متحده و امریکا اطمینان بدهد.

- اطمینان بدهد تا نگرانی های حقوق بشر، به شمول آزادی عقیده و مذهب در پروسهء مصالحه دولت افغانستان با مخالفان مسلح ادغام گردد و این که هر دو جناح دولت افغانستان و طالبان باید با هر نوع توافق صلح باید تعهد نمایند که به حمایت از اعلامیه جهانی حقوق بشر می پردازند.

تاریخچه

افغانستان
اسم کامل: جمهوری اسلامی افغانستان
حکومت: جمهوری اسلامی نظام متحد ریاستی
نفوس: 33000000
ادیان به رسمیت شناخته شده توسط دولت: اسلام
احصاییه مذهبی:
99-98 درصد مسلمانان
80 درصد مسلمانان سنی
19-10 درصد مسلمانان شیعه (به شمول اسماعیلی ها)
< سایر (هندو ها، سیک ها، بهاییان، و مسیحیان)
* این احصاییه و تخمین از ورلد فکتبوک و مرکز تحقیقات پیو گرفته شده است.

گرچه اکثر نفوس افغانستان از لحاظ مذهبی را مسلمانان تشکیل میدهند، اما افغانستان از لحاظ قومیت کشوری است که اقوام و ملیت های متنوع دارد. نظر به آماری که دولت ایالات متحدهء آمریکا در دست دارد، جمعیت پشتون ها به 42 درصد می رسد، تاجیک ها 27 درصد، هزاره ها 9 درصد، ازبیک ها 9 درصد و ترکمن ها 3 درصد، بلوچ ها 2 درصد، و 8 درصد دیگر را هم گروه های قومی دیگر تشکیل میدهند. افغانستان مرکز نظامی و عملیات گروه های مختلف دهشت افکن داخلی و بین المللی است که القاعده، داعش، طالبان، و شبکه حقانی (که در پاکستان هم فعالیت دارند) شامل آن میباشد.

رهبران ملت افغانستان، رئیس اجراییه عبدالله عبدالله و رئیس جمهور اشرف غنی، نتوانسته اند جلو حملات بالای اقلیت های مذهبی را در سال 2017 بگیرند. یکی از دلایل این مورد این است که دولت افغانستان تنها 62 فیصد کنترل حریم کشور را در دست دارد و گروه های جنگجو 16 فیصد کشور را به دست دارند و روی 21 فیصد خاک این کشور میدان جنگ ایجاد نموده اند.

در متن قانون اساسی افغانستان آمده است که اسلام دین رسمی کشور است و هیچ گونه قوانین در افغانستان نمی تواند خلاف اعتقادات اسلامی باشد. در ماده 35 قانون اساسی تذکر یافته است که رامنانه و اساسنامه هیچ حزب سیاسی، نمیتواند مناقض احکام دین مقدس اسلام و نصوص و ارزشهای مندرج این قانون اساسی باشد و در ماده 45 قانون اساسی افغانستان آمده است که دولت نصاب واحد تعلیمی را بر مبنای احکام دین مقدس اسلام تدوین نماید. قانون جزا به محاکم اجازه می دهد تا به آن عده از قوانینی که در قانون اساسی و قانون جزا به صورت واضح گنجانیده نشده اند، مانند ترک مذهب و عقیده و تغییر مذهب و عقیده، به شریعت فقه حنفی تمکین نمایند. ای موضوع نشان داده است متهمین بنابر چنین اتهامات به جزا های

سنگین و حتی مرگ محکوم می گردند. علاوه بر قانون رسانه ها در سال 2004 آمده است که کمیته ژورنالیستان و مامورین حکومت افغانستان میتوانند هرکسی را که متون و مطالب غیر اسلامی را به نشر میرساند بازداشت نمایند. ماده 2 قانون اساسی افغانستان میگوید که "دین دولت جمهوری اسلامی افغانستان، دین مقدس اسلام است. پیروان سایر ادیان در پیروی از دین و اجرای مراسم دینی شان در حدود احکام قانون آزاد می باشند." اما، در هیچ جای قانون اساسی افغانستان نیامده است که به طور واضح از آزادی مذهبی، و یا عقیده هر فرد افغان محافظت نماید. همچنان، حقوق محدود پرستش و آزادی مذهبی که به غیر مسلمانان داده شده است، قسمیکه در ماده 18 [اعلامیه جهانی حقوق بشر](#) آمده است مانند این اعلامیه جهانی حقوق بشر نیست. با این وجود، ماده 7 قانون اساسی افغانستان از دولت خواسته است تا به اعلامیه جهانی حقوق بشر حرمت بگذارد. بنابراین مسئله قانون اساسی افغانستان در ارتباط به آزادی مذهبی هنوز نا حل باقیست.

شرایط آزادی مذهبی 2017

رفتار با مسلمان شیعه مذهب: از سال 2001 بدینسو و بعد از اشغال افغانستان توسط ایالات متحده امریکا، گروه های زیادی از اقلیت های مذهبی و قومی توانسته اند بعد از نسل ها و سال ها تبعیض بتوانند در دولت افغانستان و سکتور خصوصی نقش داشته باشند و مشغول به کار شوند. این موضوع خصوصاً در مورد شیعه ها صدق میکند که در دو دهه گذشته نقش اجتماعی سیاسی شان گسترش یافته است. گرچه وزارت خارجه آمار دقیق و قابل اعتبار در ارتباط به نفوس و فیصدی شیعه مذهب و سنی مذهب در افغانستان در دست ندارد، میداند که در افغانستان بیشتر از 10000 مسجد شیعه وجود دارد که به تعداد 400 آن در کابل پایتخت افغانستان موجود اند.

موقف اجتماعی سیاسی شیعه مذهب یکی از دلایلی بوده است که گروه های تندرو شیعه مذهب را مورد حملات قرار بدهند و آنها را مرتد قلمداد نمایند و بگویند که شیعه ها "شایسته مرگ اند." در جریان سال 2017، گروه های مرتبط به داعش در افغانستان به حملات شان در مساجد و مناطق شیعه نشین ادامه دادند. تعداد زیادی از طالبان با داعش یکجا شده اند و به رهبر داعش ابوبکر البغدادی بیعت نموده اند. این در حالیست که تعداد زیادی از جنگجویان داعش از سوریه فرار نموده اند و میخواهند در افغانستان مراکز نظامی ایجاد نمایند. این پدیده دوگانه نقش داعش را در افغانستان بیشتر ساخته است که تحت اسم گروه خراسان هم فعالیت مینمایند.

بر اساس فرمان ابو بکر البغدادی و رهبریت جهانی داعش، گروه خراسان اعضای مذاهب دیگر اسلامی را، به ویژه شیعه ها را، مرتد میدانند و آنها را پی هم مورد حملات قرار داده اند. در سال 2017، این موضوع باعث شد تا چند مورد حملات بالای مساجد شیعه ها صورت بگیرد. مثلاً حمله بالای مسجد الزهرا در کابل و مسجد امام محمد باقر در شهر هرات. در دسامبر سال 2017، یک حمله دیگر توسط گروه خراسان بر مرکز فرهنگی و اجتماعی شیعه تیبیان در کابل صورت گرفت که 41 کشته بر جا گذاشت. طبق گزارشات، در سال 2017 حد اقل هفت مورد حمله علیه مسلمانان شیعه مذهب رخ داد که در مجموع در حدود 149 کشته و 300 زخمی بر جا گذاشت.

چنین حملات اکثراً در جریان مراسم شیعه رخ داده است مانند لیتاقدرد، آشورا، محرم، و یا هم تولد حضرت مهدی. در پاسخ به این حملات دولت افغانستان کوشیده است تا امنیت و تسلیحات را در اختیار شهروندانی که نزدیک مساجد شیعه زندگی میکنند، قرار بدهد. اما، این حملات در جریان سال گذشته پی هم ادامه داشته است. با چنین حملات، گروه خراسان میکوشد

تا توانایی مسلمانان شیعه را از برگزاری مراسم مذهبی شان نابود سازد تا آنها نتوانند آزادانه مراسم مذهبی شان را برگزار نمایند.

گروه های تندرو، به شمول گروه خراسان و طالبان، یکی از اقلیت های قومی را به طور خاص مورد حمله قرار دادند که هزاره های شیعه مذهب بودند. حد اقل دو رویداد بزرگ در 2017 اتفاق افتاد که شیعه مذهب از ملیت هزاره مورد هدف قرار گرفتند. یکی از این رویداد ها کشتن هشت تن کارمندان معدن ذغال سنگ بود و رویداد دیگر سربریدن سه تن توسط گروه خراسان بود که میتوان به آن اشاره نمود. بر علاوه، فعالان سیاسی هزاره ها گزارش هایی داشته اند که دولت از صلاحیت ها و نفوذ رهبران هزاره در امور سیاست گذاری های دولت کاسته است.

خشونت علیه رهبران مذهبی: یکی از موضوعاتی که در سال 2017 ظهور نمود، گسترش هدف قرار دادن رهبران مذهبی ترقی خواه در افغانستان بوده است، خصوصاً آن عده ای که در کمیسیون های درون مذهبی و یا ضد تندروی داخلی در شورا ها فعالیت داشتند. نهاد های زیادی دولتی و غیر دولتی در افغانستان حضور دارند که میخواهند اختلافات بین شیعه مذهب و سنی مذهب را حل نمایند. رهبرانی که در چنین مراسم شرکت نمودند، در سال 2017 نسبت به سال های قبل، بیشتر مورد هدف قرار گرفتند.

یوناما در گزارش نیمه ساله خود در سال 2017 یاد آور شد که حد اقل 13 مورد حملات بالای رهبران مذهبی در نیمه اول سال 2017 رخ داده است، در حالیکه در گزارش قبلی این مورد تنها دو بار اتفاق افتاده بود. این خود گواه بر این است که همکاری بین رهبران مذهبی و گروه های مذهبی صدمه هنگفت دیده و میبیند. همچنان، با هدف قرار دادن رهبران شیعه مذهب، گروه های مانند گروه خراسان، هدف دارد تا این اقلیت را بیشتر ضعیف سازد و آنها را از رهبریت قوی محروم سازد. اگر به این امر پایان داده نشود، وضع امنیتی اقلیت شیعه مذهب وخیمتر خواهد شد و موضوع صلح بین مذاهب بیشتر از این در افغانستان خدشه دار خواهد شد.

شرایط برای سایر اقلیت های مذهبی: قبل از شکست دولت افغانستان و به قدرت رسیدن طالبان در سال 1992، در حدود 200000 هندو ها و سیک های شهروند افغانستان در این کشور موجود و بود و باش داشتند که حالا طبق آمار ارگان غیر دولتی، شورای ملی هندو ها و سیک ها، تعداد آنها فقط به 200 خانوار و یا بین 3000 الی 7000 تن کاهش یافته است. بعد از خیلی کوشش های ناکام گذشته و مذاکرات با دولت افغانستان، هندو ها و سیک ها توانستند یک نماینده از خود در سال 2016 در پارلمان افغانستان داشته باشند. رئیس جمهور غنی کوشش نموده است تا این گروه را حمایت کند و اعضای آنها را به کار بگمارد.

اما، خانوار های باقی مانده هندو ها و سیک ها در افغانستان کلیسا ها و اماکن مذهبی شان را به طور آشکار ترک نموده اند و مخفیانه به مراسم شان میپردازند تا از لحاظ امنیتی در امان باشند. چون مرده سوزخانه بی در کشور موجود نیست، این اقلیت نمیتوانند به مراسم مذهبی مرده داری شان بپردازند. چنین مراسم مذهبی که از این قبل در محلات مسکونی اتفاق افتاده است، پی هم منجر به تنشج با مسلمانان منطقه شده است.

احصائیه دقیق و معتبر در مورد نفوس بهاییان در افغانستان وجود ندارد و به دلیل فتوای سال 2007، توسط ریاست فتوای محکمه عالی افغانستان که فقه بهاییان را مرتد شناخت، بهاییان در افغانستان در خفا به سر میبرند.

زنان و آزادی مذهبی: وضعیت حقوق زنان در افغانستان به حالت سابق خویش مانند سال 2016 باقی مانده است. حکومت طالبان در سال های 1990 به صورت خشونت آمیز و بنابر تعبیرات تندرو اسلامی و قوانین شرعی زنان را از حقوق شان محروم ساخت. در سال 2017، گروه های تندرو که از ایدولوژی طالبان الهام گرفته بودند، به محروم سازی زنان از حقوق شان ادامه دادند، مخصوصاً محلاتی که تحت کنترل آنها بود. در جریان سال 2017 اشخاصی که نقش اجتماعی و دولتی داشتند همچنان کوشیدند تا نورم های مذهبی و اجتماعی را قسمی تعبیر و تبلیغ نمایند که منجر به تبعیض علیه زنان شود و حقوق و آزادی مذهبی و عقیدتی آنها پایمال گردد. قتل های ناموسی به دلایل جرایم زنا کاری و تعبیرات از شریعت همچنان ادامه داشت. اغلب، تعداد زیاد دوسیه های خشونت خانوادگی و یا خشونت های ناموسی گزارش داده میشوند چون مرتکبان و مقتولان آن اعضای خانواده اند. بر علاوه، گرچه ازدواج زیر سن در بعضی تعبیرات قوانین شرعی جایز دانسته میشود، اما در ماه اپریل 2017، دولت افغانستان قوانین و مقرراتی را وضع نمود که ازدواج کودکان و خردسالان را ممنوع اعلان نمود و سن ازدواج را 18 سال تعیین کرد.

سیاست ایالات متحده و آمریکا:

در آسیای جنوبی افغانستان هنوز هم در مرکز توجه ایالات متحده آمریکا قرار دارد. شکست گروه های دهشت افکن مانند گروه طالبان و داعش در افغانستان همواره اهداف دولت افغانستان بوده است تا با آنها در حریم کشور بجنگد و از گسترش آنها در منطقه جلوگیری بکند. ایالات متحده آمریکا رهبری دو ماموریت نظامی را در افغانستان به عهده دارد. یکی آن ماموریت ایالات متحده و افغان است و دوم ماموریت حمایت قاطع ناتو (NATO). گفتگو های صلح میان دولت افغانستان و طالبان به بن بست مواجه گردیده و ناکام بوده است. گروه خراسان و سایر گروه های تندرو در آینده هم برای چنین گفتگو های صلح موانع ایجاد خواهند کرد. در سال 2017 جنرال جان نکلسن، سرکرده ای نیرو های ایالات متحده در افغانستان از 2016 توضیح داده است که تعداد اندک نیرو های بین المللی و ایالات متحده باعث شده است تا فضا بین آنها و تندروان به بن بست بیانجامد و راهی از چنین بن بست بدون از دیاد بخشیدن این نیروها مشکل به نظر میرسد. در پاسخ به این موضوع، رئیس جمهور ترامپ وعده داده است که 3000 عسکر دیگر به 14000 نیرو های ایالات متحده، که فعلاً در افغانستان مستقر اند، اضافه خواهد گردید. ماموریت حمایت قاطع ناتو همچنان قبول کرده است که 3000 عسکر دیگر به نیرو های تعلیمی شان خواهند افزود.

برعکس رئیس جمهور باراک اوباما، رئیس جمهور ترامپ جدول زمانی برای خروج نیرو های ایالات متحده تعیین نکرده است. از این قرار، خروج نیرو های ایالات متحده از افغانستان وقتی اتفاق خواهد افتاد تا شرایط توسط جامعه بین المللی، ایالات متحده، و نیرو های امنیتی افغان و دولت افغانستان بر آورده شود. ماهیت دقیق این شرایط هنوز بطور علنی مشخص نشده است.

در جریان سال، وزیر خارجه رکز تیلرسن در ماه اکتوبر از مرکز نظامی هوایی بگرام دیدن نمود و معاون رئیس جمهور مایک پنس در ماه دسمبر به کابل سفری داشت که در آنجا با رئیس جمهور غنی ملاقات نمود و بیانیه ای هم به نیرو های کشورش داد. هر دو تاکید ورزیدند که ایالات متحده آمریکا در برقراری ثبات در افغانستان و تقویت دولت افغانستان متعهد خواهند ماند.

در سال 2017، وزارت خارجه امريکا به حمايت اش از رهبري افغانستان در قبال حفاظت از حقوق بشر و آزادي مذهبي ادامه داد. در ملاقات ها با مقام هاي بلند پايه اي دولت افغانستان، مقام هاي سفارت تاکيد نمودند که دولت بايد از آزادي و تحمل عقیده حمايت کند و ضرورت بداند تا از حقوق اقليت هاي مذهبي آن ملت دفاع نموده از آنها محافظت نمايد. سفارت ايالات متحده همچنان کوشيده است تا یک فضای باز و مدنی را برای گفتمان های صلح آمیز درون دینی و برون دینی در افغانستان ترویج کند.